

آزمون نقش توسعه کار آفرینی فردی در ارتقای بهره‌وری نیروی کار:

مطالعه موردی شرکت‌های داروسازی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

منصوره حسنی طاهری^۱، دکتر قنبر عباس پور اسفدن^۲، دکتر علیرضا امینی^۳

^۱- دانشجوی دکتری مدیریت صنعتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

^۲- دکترای تخصصی مدیریت صنعتی گرایش تحقیق در عملیات - تصمیم‌گیری گروهی - عضو هیأت علمی دانشگاه

آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

^۳- دانشیار دانشکده اقتصاد و حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

۱- چکیده:

نقش اصلی کارآفرینی در ارتقای بهره‌وری از طریق ایجاد نوآوری و تغییرات فناورانه در بنگاه‌ها است. در این مطالعه، ارتباط میان کارآفرینی فردی و بهره‌وری در ۲۶ شرکت داروسازی منتخب عضو بازار بورس اوراق بهادار تهران در سال ۱۳۹۰ مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل از پرسشنامه‌های تکمیل شده نشانگر آن است که مدیران ارشد این شرکت‌ها از وضعیت مطلوب ویژگی‌های فردی کارآفرینی برخوردار هستند. نتایج آزمون تجربی نقش کارآفرینی فردی در ارتقای بهره‌وری نیروی کار با استفاده از روش رگرسیون چند متغیره داده‌های مقطعی نشان می‌دهد از بین چهار زیر شاخص کارآفرینی فردی (شامل ظرفیت‌های کارآفرینی، مهارت‌های کارآفرینی، سنجش شخصیت کارآفرین و تمایل به ریسک)، فقط شاخص ظرفیت‌های کارآفرینی اثر مثبت و معناداری بر بهره‌وری نیروی کار دارد و قادر است بخشی از تفاوت‌های موجود در بهره‌وری نیروی کار بین شرکت‌های منتخب داروسازی را تبیین کند. بنابراین، از طریق توسعه‌ی ظرفیت‌های کارآفرینی مدیران ارشد شرکت‌های داروسازی می‌توان به ارتقای بهره‌وری این صنعت کمک کرد. افزون بر این، شاخص‌های سرمایه‌بری و اندازه بنگاه نیز بخشی از تفاوت‌های موجود بین بهره‌وری نیروی کار شرکت‌های داروسازی را توضیح می‌دهند. یافته دیگر آن که، شاخص ظرفیت‌های کارآفرینی افراد در مقایسه با شاخص‌های سرمایه‌بری و اندازه بنگاه تأثیر به مراتب قوی‌تری بر بهره‌وری نیروی کار دارد.

کلیدواژه: کارآفرینی فردی، نوآوری، فناوری و بهره‌وری. طبقه بندی JEL: L۲۴, L۲۵, L۲۶, L۶۵